

पुराणवित् चिरकालकथाभिज्ञोऽतिद्वेष्टइतियावत् ॥ १८ ॥ सदाऽसक्तं अवारितद्वारं ॥ १९ ॥ शयनीयं शयनगृहं ॥ तिरस्करणं जवनिकामंतराकृत्वेतिशेषः ॥ एते
न तावत्पर्यंतंगमनं सूचितं ॥ अत्यासाद्य अतिसमीपंगत्वा ॥ २० ॥ राजविज्ञापनस्य स्तुतिपूर्वकत्वात्पुनःस्तुतिप्रवृत्तिः ॥ २१ ॥ २२ ॥ निगमोवाणिज्यं तत्संबन्धिनोनैगमाः
॥ २३ ॥ २४ ॥ प्रतिबुध्य जवनिकांतर्हितमपि सुमंत्रं ध्वनिनाज्ञात्वा ॥ यदस्यभिहितोनयेतिपाठेअनयेत्युपलक्षणं मयाचेत्यर्थः ॥ अतएव ममाज्ञेतिसंगच्छते ॥ पूर्व

राज्ञःसंप्रतिबुद्धस्यचानागमनकारणं ॥ इत्युक्त्वांतःपुरद्वारमाजगामपुराणवित् ॥ १८ ॥ सदासक्तंचतद्वेश्मसुमंत्रःप्रविवेशह ॥ तुष्टा
वास्यतदावंशंप्रविश्यसविशांपतेः ॥ १९ ॥ शयनीयंनरेंद्रस्यतदासाद्यव्यतिष्ठत ॥ सौत्यासाद्यतुतद्वेश्मतिरस्करणमंतरा ॥ २० ॥
आशीर्भिर्गुणयुक्ताभिरभितुष्टावराघवं ॥ सोमसूर्यौचकाकुत्स्थशिववैश्रवणावपि ॥ २१ ॥ वरुणश्चाग्निरिंद्रश्चविजयंप्रदिशंतुते ॥
गताभगवतीरात्रिरहःशिवमुपस्थितं ॥ २२ ॥ बुध्यस्वराजशार्दूलकुरुकार्यमनंतरं ॥ ब्राह्मणावलमुख्याश्चनैगमाश्चागतास्त्वह ॥ २३ ॥
दर्शनंतेऽभिकांक्षंतेप्रतिबुध्यस्वराघव ॥ स्तुवंतंतंतदामृतंसुमंत्रंमंत्रकोविदं ॥ २४ ॥ प्रतिबुध्यततोराजाइदंवचनमब्रवीत् ॥ राममान
यसूतेतियदस्यभिहितोमया ॥ २५ ॥ किमिदंकारणंयेनममाज्ञाप्रतिवाह्यते ॥ नचैवसंप्रसुप्तोहमानयेहाशुराघवम् ॥ २६ ॥ इतिराजा
दशरथःसूतंतत्रान्वशात्पुनः ॥ सराजवचनंश्रुत्वाशिरसाप्रतिपूज्यतं ॥ २७ ॥ निर्जगामनृपावासान्मन्यमानःप्रियंमहत् ॥ प्रपन्नोरा
जमार्गेचपताकाध्वजशोभितं ॥ २८ ॥ हृष्टःप्रमुदितःसूतोऽजगामाशुविलोकयन् ॥ ससूतस्तत्रशुश्रावरांमाधिकरणाःकथाः ॥ २९ ॥

राज्ञास्वयमप्युक्तेः ॥ कतकादयस्तु कैकेय्याज्ञैव ॥ अप्रतिपिद्धमनुमतमिति न्यायेन ममाज्ञा ननु निद्रापरवशत्वेन राज्ञो नुमतं न वेति मे संदेहस्तत्राह ॥ नचेति ॥ इति व्याचक्षते ॥
तेषामिति राजेति श्लोके पुनः पदासंगतिः स्पष्टैव ॥ पूर्वसर्गांते अश्रुत्वा राजवचनमित्यादि न नंदचेत्यंतश्लोकद्वयस्य सर्वपुस्तकेषूपलंभाच्च तद्व्याख्यानमसंगतमिति ध्येयं ॥ २५ ॥
॥ २६ ॥ २७ ॥ प्रियं मन्यमानः हार्दाभिप्रायज्ञानात् ॥ २८ ॥ हृष्टः पुलकितगात्रः प्रमुदित आनंदचित्तः राजमार्गं विलोकयन्नितिसंबंधः ॥ रामाधिकरणाः रामविषयाः ॥ २९ ॥